

עפ"ת 28042/10/14 - משה רון נגד מדינת ישראל

עפ"ת 14-10-2014 רון כ' מדינת ישראל
06 נובמבר 2014 בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף המערער נגד משה רון המשיבת מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד רפי אסדי ממשרד עו"ד אילון אורון

ב"כ המשיבה - עו"ד כנרת מור

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמטה]

פָּסָקְ דִּין

במסגרת הסדר טיעון אלו הגיעו הצדדים בבית משפט קמא, לאחר שמייעת מרבית הראיות, הודה המערער בכתב אישום כי שהוא שהוגש לבית משפט קמא והורשע על-פי הודהתו זו בעבירות בגיןו לתקנות 21(ג) ו-66 לת"ת וסעיף 38(3) לפיקודו.

על-פי העובדות, ביום 14.04.11 המערער, בחוסר זהירות ביציאה מחניה, גרם לתאונת דרכים עם קטנוו אשר לנגגו גרם שבר בידו ימין.

ובמסגרת הסדר הטיעון לעניין העונש, הוסכם שההתביעה תוכל לעתור לעונש של פסילה בפועל עד תשעה חודשים וההגנה תוכל לטעון באופו חופשי לעניין הפסילה.

מתוךitori ב"כ המערער תוך כדי רישום פסק הדין, שהتبיעה טענה לתשעה חדשים והגנה טענה כי שטענה ואף ההודאה בבית משפט קמא הייתה על דעת המערער עצמו ולא במסגרת הסדר טיעון, וכן, עיון בפרוטוקול בית משפט קמא מאשר את הדברים.

בסוף של יום, לעיקרו של דבר, המערער הורשע על-פי הודהתו בכתב האישום המקורי. בית משפט קמא, במסגרת העונש, הטיל על המערער 180 שעות של"צ לאחר שהתקבלו תסוקיר שירות המבחן ותכנית של"צ לעניין זה, פסילה בפועל לשולשה חודשים - פסילת המינימום, ועונשים קלימים נלוויים - קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה מותנית.

ב"כ המערער בערעור מתוכח עם קביעותו העובדתיות של בית משפט קמא, שעיקרן טענה שקבעתו של בית משפט קמא כי רשלנותו של המערער בין היתר אינה נכונה, ומשכך, משחרשות היה קלה, לטעמו, היה על בית משפט קמא להסתפק בהטלת פסילה בפועל הנמוכה מפסילת המינימום, ובעיקר בכך בשל העובדה שנגזר על המערער לבצע 180 שעות של"צ.

לחילופין, במסגרת הטייעון היום בערעור, במידה וערכאת הערעור לא תתעורר באורך הפסילה, מבקש ב"כ המערער שערכת הערעור תורה על ביטול השל"צ, לפחות על החלק שטרם רוצה על-ידי המערער או הפחתתו.

נאמר רבות על-ידי בית המשפט העליון (ראה לדוגמא ע"פ 512/13, **פלוני נ' מדינת ישראל** (04.12.13)), שאין עריכת הערעור שמה עצמה במקומה של העריכה הדינית לעניין העונישה, ורק במקרים שבהם נפלה טעות קיצונית ברמת העונישה שהוטלה על-ידי העריכה הדינית או סוגה, תתעורר עריכת הערעור. בית משפט קמא, לעניין הפסילה, הטיל על המערער את עונש פסילת המינימום בהינתן שהמערער הורשע בגיןמת תאונת דרכים עם חבלה של ממש, בוודאי פחותה בהרבה מהרף העליון של מתחם העונישה שקבע, וקבע בצדק, וכן אין כל הצדקה להטurb בגזר דין צזה. העובدة שהמערער התנדב וביקש לרצות גם עבודות של"צ, בית משפט קמאלקח זאת בחשבון וכן בגזר דין הסתפק בפסילת המינימום, שכן בגזר דין בו רבות לקרהתו של המערער.

הערעור נדחה.

ניתן והודיע היום, י"ג מרץ שבוע
התשע"ה, 06/11/2014, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד לעליינוף רדוידן